

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317209750
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8317209750.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej C. F., nar. XX. 6. XXXX, S. XXXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 1639,20 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6Csp/112/2017-173 zo dňa 30. apríla 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Súd žalobu zamietá.

Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 261 odsek 6 písm. d), § 497 odsek 1, § 502 odsek 1, § 503 odsek 2, § 504, § 506, § 708 odsek 1, 2, § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 25 odsek 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 odsek 1,2, 6, § 4 odsek 1, 2, 3 a 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 37 odsek 1, § 39, § 40 odsek 1, § 53 odsek 5, § 54 odsek 1, 2, § 451 odsek 2, § 457, § 458 odsek 1, 2, § 525 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 15.11.2017 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 1639,20 eur, úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1310,91 eur od 24. 6. 2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, uzavrel so žalovanou dňa 26. 2. 2008 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplní zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaná porušila podmienky zmluvy tým, že úver nesplácala

riadne a včas. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom dňa 23. 6. 2017, bola pohľadávka zo zmluvy o úvere postúpená na žalobcu. Ku dňu postúpenia pohľadávky dlh žalovanej bol vyčíslený na sumu 1639,20 eur, ktorá pozostáva z istiny 1310,91 eur, úroku 166,75 eur, úroku z omeškania 80,54 eur a ostatného príslušenstva 81 eur. Mimo sumy 1639,20 eur si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania z istiny úveru a náhradu trov konania. Výzvou zo dňa 23. 11. 2017 č.k. 6Csp/112/2017-71 a urgenciou zo dňa 5. 3. 2018 č.k. 6Csp/112/2017-73 súd vyzval žalobcu, aby doplnil žalobu o skutkový stav. Z podanej žaloby vyplýva, že na základe zmluvy zo dňa 26. 2. 2008 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné prostriedky. Súdu bola predložená Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 26. 2. 2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie bankových produktov. Bod 4 obsahuje poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach, nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu. Súdu bola predložená aj Zmluva o kontokorentnom úvere zo dňa 15. 2. 2005, kde však konečná splatnosť tohto úveru bola 14. 2. 2006, t.j. ešte pred uzatvorením Zmluvy zo dňa 26. 2. 2008. Preto je potrebné doplniť skutkový stav, z ktorého by bolo zrejmé, vrátenie ktorého úveru sa žalobca domáha a predložiť súdu zmluvu s náležitosťami v zmysle platných právnych predpisov, z ktorej by bola zrejmá výška čerpaného úveru a podmienky poskytnutého úveru.

4. Dňa 15. 3. 2018 žalobca doplnil žalobu a uviedol, že postupca dňa 15. 2. 2005 uzatvoril so žalovanou zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 1062,21 eur (32 000,- Sk). Poukázal na bod III.1. Zmluvy s tým, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú jedného roka a poskytovanie kontokorentného úveru bolo pravidelne predlžované až ku dňu 26. 2. 2008, keď zmluvné strany uzatvorili postupca s žalovaným Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby predmetom ktorej bolo ako poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie Úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 01.07.2007 a nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu.

5. Pôvodný veriteľ postúpil dňa 23.06.2017 na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 1639,20 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1310,91 eur, z riadneho úroku vo výške 166,75 eur, z poplatkov vo výške 81 eur a z úroku z omeškania vo výške 80,54 eur.

6. Počas zmluvného vzťahu žalovaná vykonala debetné operácie v celkovej výške 91 919,40 eur (výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 89 118,93 eur + poplatky vo výške 842,02 eur + debetné úroky vo výške 1845,64 eur + zmluvné úroky z omeškania vo výške 87,16 eur + úrok z omeškania zákonný vo výške 25,65 eur). Kreditné operácie predstavovali úhrady vo výške 90 280,19 eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií predstavuje sumu 1639,20 eur, ktorá pozostáva z istiny 1310,91 eur, z poplatkov 81 eur, z riadneho úroku 166,75 eur a z úroku z omeškania 80,54 eur. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma 87 808,02 eur, na riadny úrok bola započítaná suma 1678,89 eur, na poplatky bola započítaná suma 761,02 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma 32,27 eur.

7. Žalobca má za to, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky z ustanovenia §92 ods. 8 Zák. o bankách. Žalovaná bola v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to výpoveďou zmluvy zo dňa 24. 3. 2016 a výzvou zo dňa 22. 3. 2017. Zároveň žalobca v konaní predložil aj oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanej, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaná) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Žalobca zastáva názor, že v konaní bolo nesporne preukázané, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie §92 ods. 8 ZoB ukladá. Pre úplnosť však v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 ZoB žalobca zastáva názor, že ustanovenie §92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva

a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Žalobca zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z §92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v §92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanému, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa §50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti žalobca poukázal na názor doc. JUDr. E. L., PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle §92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. §50 ods. 1 ZoB. V ďalšom si žalobca poukázal, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola žalovaná ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 854 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovanej so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcií ust. §92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovanej trvalo nepochybne viac ako rok, právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. §92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanej nezasielal. Ustanovenie §89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie §92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. V zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 19.16., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Žalobca nesúhlasí s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením §524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

8. Ďalšie podanie žalobca doručil súdu dňa 26. 7. 2018, v ktorom poukázal na ustanovenie §1 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z. v spojení s ustanovením §3 ods. 6 citovaného zákona. Má za to, že žalovaná bola informovaná o všetkých podmienkach, uvedených v §3 ods. 6, pretože tieto sú uvedené v zmluve, ktorú žalovaná vlastnoručne podpísala a vo VOP, o ktorých vyhlásila, že sa s nimi oboznámila a súhlasí s nimi. Keďže žalovaná uzatvorila zmluvu o kontokorentnom úvere, čím mohla čerpať a uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v rámci výšky úverového rámca, nie je možné vypočítavať RPMN.

9. Súd I. inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaná uzatvorili dňa 10. 5. 2001 Zmluvu o sporozírovom účte a dňa 24.5.2001 uzatvorili Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty a to dňa 24.5.2001.

10. Dňa 15. 2. 2005 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľ a žalovaná ako dlžník, uzatvorili Zmluvu o kontokorentnom úvere. Na základe tejto zmluvy žalovanej bola poskytnutá výška úverového rámca 106221 eur (32 000 Sk) pri premenlivej úrokovej sadzbe 10,35% ročne, pri splatnosti úrokov mesačne k poslednému dňu v mesiaci, pri konečnej splatnosti úveru 14. 2. 2006 a poplatku za poskytnutie úveru 2% z výšky úverového rámca splatný pri podpise tejto zmluvy. Poplatok za správu úveru bol 0,20% z výšky úverového rámca mesačne. V zmysle čl. III bodu 1. Zmluvy, zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje o dobu jedného roka, ak Dlžník neoznámi Veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku Dlžníka.

11. Dňa 26. 2. 2008 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaná uzatvorili Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii balíka EXTRA PLUS, t.j. vedenie/zmena bežného účtu, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 1. 7. 2007, resp. nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru.

12. Taktiež právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaná uzatvorili k zmluve o bežnom účte boli uzatvorené Dodatky a to zo dňa 15. 2. 2005, 12. 5. 2010 a Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 11. 6. 2009.

13. Zmluvné podmienky medzi účastníkmi zmluvného vzťahu mali byť dohodnuté v Obchodných podmienkach pre vydávanie a používanie bankovej platobnej karty SLSP a.s., v Osobitných obchodných podmienkach SLSP a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré však neboli podpísané žalovanou.

14. Podľa čl. 7.6.1. písm. a), a) Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

15. Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

16. Listom zo dňa 24. 3. 2016 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámil žalovanej, že vypovedá Zmluvu, na základe ktorej banka žalovanej poskytla povolené prečerpanie k účtu. Banka týmto listom zároveň vyhlasuje mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania. K tomuto listu však súdu nebol predložený žiaden doklad ani o odoslaní zásielky a ani o doručení adresátovi.

17. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 vystavila list zo dňa 22. 3. 2017, v ktorom poukázala na to, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky z dôvodu omeškania žalovanej so splácaním. Banka žalovanej oznámila, že splatná a nezaplatená pohľadávka banky ku dňu 21. 3. 2017 je vo výške 1620,52 eur. Ak dlžná suma nebude uhradená, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku banky tretej osobe. List žalovaná neprezvala v odbernej lehote.

18. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0666/XXXX/CE zo dňa 23. 6. 2017 a prílohami k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, postúpila svoju pohľadávku voči žalovaným zo zmluvy o úvere, na žalobcu. Uvedenú skutočnosť právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej listom zo dňa 30. 6. 2017, ku ktorému pripojil poštový hárok.

19. Podľa Prílohy č. 1 k uvedenej zmluve o postúpení pohľadávok, dlh žalovanej ku dňu postúpenia pohľadávky predstavuje sumu 1639,20 eur, ktorá pozostáva z istiny 1310,91 eur, úroku 166,75 eur, úroku z omeškania 80,54 eur a poplatkov 81 eur.

20. Listom zo dňa 11. 4. 2017 žalobca vyzýval žalovanú na zaplatenie dlhu vo výške 1838,16 eur najneskôr do 21. 7. 2017.

21. Pokusom o zmier zo dňa 10. 10. 2017 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 17. 10. 2017 a to vo výške 1658,77 eur.

22. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe v celom rozsahu a žiadal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, keďže žalovaná sa nevyjadrila vo veci.

23. Na pojednávaní súd dopytoval zástupcu žalobcu, aby sa žalobca preukázal výzvou, ktorou pôvodný veriteľ, teda SLSP, vyzval žalovanú ako svoju dlžníčku na zaplatenie dlhu pred zosplatením dlhu, ku ktorému došlo dňa 24.3.2016, pričom súdu bola predložená až výzva z 22.3.2017, resp. či žalobca disponuje inou výzvou než ktorú predložil a ktorá je z 22.3.2017, lebo k tejto výzve došlo rok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a žalovaná ako dlžníčka banky mala byť vyzvaná na splatenie dlhu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Právny zástupca žalobcu uviedol, že inou výzvou, než ktorú súdu predložil, žalobca nedisponuje. Ale ak by aj žalobca vyzval pôvodného veriteľa SLSP, nebola by mu žiadna iná výzva doručená, než tá, ktorú súdu predložil. Žalobca je si vedomý toho, že výzvu, ktorú súdu predložil zaslal pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a. s. až 22.3.2017, to znamená rok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

24. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní sa nevedel vyjadriť, či žalovaná suma predstavuje dlh zo zmluvy o kontokorentnom úvere z 15. 2. 2005 alebo zo zmluvy z 26. 2. 2008, ktorou mala byť pôvodná zmluva nahradená. Odkázal na vyjadrenie, ktoré bolo súdu doručené dňa 27. 7. 2018. Iný prednes k tejto veci nebude robiť a ani nemala žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie.

25. Žalobca považuje svoj nárok za dostatočne odôvodnený a opodstatnený a to predložením všetkých listinných dôkazov. Zároveň má za to, že preukázal aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu v danom spore. Keďže žalovaná nijakým spôsobom uplatnený nárok žalobcu nerozporovala, žalobca žiada, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, pretože už nemá žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie.

26. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že podanú žalobu je potrebné zamietnuť prioritne pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

27. V danej veci mal súd I. inštancie dostatočne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola uzatvorená dňa 26. 2. 2008 Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb, ktorej predmetom bolo mimo iného aj poskytnutie povoleného prečerpania. Uvedená Zmluva zo dňa 26. 2. 2008 nahradila Zmluvu zo dňa 15. 2. 2005, ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru, čo vyplýva z písomného podania doručeného súdu žalobcom. Preto súd ustálil, že žalobca požaduje žalovanú sumu v tomto konaní na základy Zmluvy zo dňa 26. 2. 2008, čo vyplýva aj zo žaloby žalobcu.

28. Súd na základe zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zo Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, ktorá bola uzatvorená 26. 2. 2008, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení §52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Na uvedený právny vzťah je ďalej potrebné aplikovať aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

29. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd I. inštancie za preukázané, že žalobca žiada priznať plnenie zo zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, ktorú žalovaná pôvodne uzatvorila so SLSP, pričom išlo o zmluvu podľa §708 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, resp. §269 ods. 2 Obchodného zákonníka v časti dohodnutých produktov a služieb účtu.

31. Žalobca odvíjal svoj nárok od dojednaní povoleného prečerpania na účte, ktoré malo byť zmluve dojednané ako nastavené plnenie pri splnení kritérií stanovených bankou (bod I.4. Zmluvy).

32. Svojím charakterom ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle §52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Podľa zmluvy, banka poskytne klientovi povolené prečerpanie až po splnení kritérií stanovených bankou. Takéto dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle §497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním s poukazom na §39 Občianskeho zákonníka, pretože je neurčité (§37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

33. Zo zmluvy nevyplýva dohoda jej účastníkov o povolení prečerpania prostriedkov, ani právo na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky až jednostranným konaním. Nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, výška úveru, výška zmluvného úroku, súvisiacich poplatkov a podobne. Okrem toho je takéto dojednanie neplatné aj v zmysle §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne, pretože všetky podmienky poskytnutého prečerpania určuje jednostranne banka bez vôle dlžníka a bez naplnenia písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy.

34. Predmetná zmluva z 26.2.2008 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou právnym predchodcom žalobcu, v ktorej sú ním naformulované stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaná ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, ale mal možnosť ich len prijať alebo neprijať.

35. Podľa názoru súdu I. inštancie uzavretím zmluvy zo dňa 26. 2. 2008, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Podľa §4 ods. 1 Zákona 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

36. V zmluve neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere a to výška úveru, výška zmluvného úroku a ďalšie náležitosti podľa §4 zákona 258/2001 Z.z.. Nejestvuje určitá a zrozumiteľná dohoda (v zmysle písomného návrhu - oferty a jeho písomného prijatia - akceptácie žalovanou) v písomnej forme, obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere uvedené konkrétnymi údajmi. Žalobca nepredložil súdu takýto dôkaz (takúto dohodu) a dokonca ani iný dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Súd je preto toho názoru, že predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu žalovanej, je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia. V danej súvislosti súd poukazuje na rovnaký názor vyslovený v obdobnej veci v rozhodnutí Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/233/2014 zo dňa 11. 3. 2014, ako aj v napr. v rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 8. 9. 2014 sp. zn. 7C/103/2014.

37. Žalobca v danom prípade nepredložil žiaden dôkaz o tom, že došlo k platnému uzavretiu určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

38. Keďže súd vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže veriteľ ani v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Veriteľovi tak vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle §451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka.

39. V konaní však súd mal za preukázané zo žalobcom predloženého prehľadu transakcií na účte, ako aj z vyjadrenia žalobcu, že žalovaná vykonala debetné operácie na účte titulom výberu kartou, platba kartou a odchádzajúce platby v celkovej výške 89 118,93 eur a kreditné operácie titulom úhrad vykonala vo výške 90 280,19 eur, t.j. viac ako čerpała. Na strane žalovanej tak nevzniklo bezdôvodné obohatenie a z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

40. Avšak žalobe žalobcu by nebolo možné vyhovieť aj v prípade, ak by na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie a to z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Podľa listinných dôkazov, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 6. 2017, spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava, mala postúpiť svoju pohľadávku zo spornej Zmluvy na spoločnosť postupníka - na žalobcu.

41. Vyššie citovaného ustanovenia §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ukladá banke pred tým ako postúpi svoju pohľadávku, povinnosť splnenia určitých podmienok. Pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle citovaného ustanovenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé pohľadávky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom postúpenia pohľadávky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

42. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a po tom, čo bol dlžník (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané. Podľa názoru súdu, list zo dňa 22.3.2017, ktorým spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché myto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653, vyzývala žalovanú na úhradu dlhu až po zosplatnení úveru, nepostačuje.

43. Z už uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia (§39 Občianskeho zákonníka), pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému mala byť pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90dní.

44. Teda v prípade, ak by aj na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie, z dôvodu, že súd nemal v tomto konaní preukázané, že by právny predchodca žalobcu splnil podmienky v súlade s ustanovením §92 ods. 8 Zákona o bankách, t.j. že by žalovanú pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a pred postúpením písomne vyzval na plnenie dlhu a napriek tomu žalovaná zostala v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90dní, čo by malo za následok neplatné postúpenie pohľadávky a tým aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom konaní. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka).

45. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ust. §255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

46. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobe žalobcu bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať trovy konania.

47. Ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Podľa názoru žalobcu došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Poukázal aj na názor Krajského súdu v Prešove v rozhodnutiach sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok nie je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, keďže samotný zákon o bankách

umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od ustanovení zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobca nevidí dôvod, pre ktorý by malo predmetné ustanovenie spôsobovať hrubý nepomer, keď v podstate vyplýva zo zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka.

48. Žalovaný bol vyzvaný právnym predchodcom žalobcu podaním zo dňa 22.03.2017 na úhradu dlžnej sumy. Podľa názoru žalobcu predmetné podanie spĺňa náležitosti výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z predmetnej výzvy je zrejmé, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vzniknutej titulom zmluvy o splátkovom úvere. Zároveň je z platobnej histórie zrejmé, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky viac ako 90 dní nepretržite v omeškaní s úhradou dlžnej sumy, a to aj napriek doručeniu výzvy na úhradu. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník pred postúpením pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo bolo v danom prípade v konaní preukázané predloženou platobnou históriou úveru a rovnako to vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, kde je uvedené, že žalovaný vykonal poslednú úhradu dňa 14.08.2015.

49. Žalobca má za to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník pred postúpením pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo bolo v danom prípade v konaní preukázané predloženou platobnou históriou úveru. Žalobca zastáva názor, že z textu predmetného ustanovenia (ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke) vôbec nevyplýva, že 90 dňová lehota musí uplynúť od doručenia výzvy. Z daného ustanovenia je zrejmé, že postačuje, ak je žalovaný v omeškaní aspoň 90 dní s úhradou aj čo i len časti svojho peňažného záväzku, a to napriek písomnej výzve. Vôbec nie je určené, že predmetná výzva žalovanému nemôže byť doručovaná aj počas tejto doby omeškania dlžníka.

50. V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení. Podľa názoru žalobcu jeho tvrdenia zo strany žalovaného neboli nijakým spôsobom spochybnené, preto je potrebné považovať za nesporné.

51. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní § 34 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

52. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

53. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený. Súd I. inštancie ustálil, že žalobca požaduje žalovanú sumu zo Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, ktorej predmetom bolo mimo iného aj poskytnutie povoleného prečerpania, ktorú Slovenská sporiteľňa, a.s., dňa 26.2.2008 uzatvorila so žalovanou. Išlo o úver spotrebiteľský, ktorého úprava v čase uzatvorenia zmluvy bola obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

54. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov.

55. Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bolo potrebné zaoberať sa otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom konania.

56. V danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017 Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 524 a nasl. V prejednávanej veci postupcom bola banka, a preto pri rozhodovaní sa musela zohľadniť i špeciálna úprava postúpenia pohľadávky obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách.

57. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

58. V tomto ustanovení zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách ako špeciálny právny predpis upravoval osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie boli existencia splatnej pohľadávky, písomná výzva k zaplateniu a dlžníkovo omeškanie so splnením trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

59. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy, pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby písomná výzva sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a po tom, čo bol dlžník nepretržite 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. List zo dňa 22.3.2017 (č.l. 110), označený ako výzva a doručený takmer rok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti listom zo dňa 24.3.2016 (č.l. 109), nespĺňa túto požiadavku. Navyše ako konštatoval aj súd I. inštancie v bode 11 napadnutého rozsudku, právny predchodca žalobcu nepreukázal žiaden doklad o odoslaní a doručení adresátovi listu zo dňa 24.3.2016, ktorým vypovedal zmluvu a vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania.

60. Vo veci sp.zn. 1Cdo/147/2017 uverejnenej v Zbierke stanovísk pod č. 60/2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval cit.:“ Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.“

61. S poukazom na uvedené je odvolacia námietka žalobcu o tom, že 90 dní nemusí uplynúť od doručenia výzvy žalovanému bez právneho významu.

62. Pre platnosť zmluvy ako právneho úkonu je právne významný moment, kedy tento právny úkon bol urobený. Ak zmluva o postúpení pohľadávok v čase jej uzatvárania nespĺňala náležitosti vyžadované ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, išlo o neplatný právny úkon odporujúci zákonu. Neplatnosť podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je neplatnosťou absolútnou, čo znamená, že právny úkon takouto absolútnou neplatnosťou postihnutý, nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému. Ak v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, sa hovorí o omeškaní so splnením čo len časti peňažného záväzku dlžníka, za predpokladu nevyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, týmto peňažným záväzkom môže byť iba dlh vzniknutý neuhradením už splatných splátok, nakoľko s ďalšími splátkami splatnými v budúcnosti nemôže byť dlžník v omeškaní. Pokiaľ v ďalšej časti tohto ustanovenia sa hovorí o pohľadávke zodpovedajúcej tomuto peňažnému záväzku, je zrejme, že ide o peňažný záväzok vzniknutý z doposiaľ neuhradených splatných splátok.

63. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

64. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách, mal zákonodarca úpravou obsiahnutou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou, táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napr. nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priesčilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

65. Základným právnym problémom v danej veci je otázka platnosti, či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách, musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania, prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je to, že ide o spotrebiteľský spor vyplývajúci z pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru. Ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovne nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia, čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva, aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučujú.

66. Podľa ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

67. Za predpokladu nesplnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, išlo by o postúpenie v rozpore so zákonom, a to zákonom o bankách, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

68. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Uvedený záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.04.2018 vydaného vo veci 1Cdo 147/2017, ktorý

bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako rozhodnutie č. 60/2018.

69. Keďže na žalobcu nebola platne postúpená pohľadávka uplatňovaná v konaní, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitimácie žalobcu zamietol.

70. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.apríla 2018, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R60/2018 konštatoval cit.: „ Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť“.

71. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

72. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

73. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným v priebehu odvolacieho konania trovy nevznikli, preto sa im ich náhrada nepriznáva.

74. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).